

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tem, że przepisy art. 1 i 2 uzyskają moc obowiązującą w terminie, oznaczonym w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych:
Kühn
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

445.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 maja 1932 r.

o zniesieniu sądu okręgowego w Starogardzie, utworzeniu sądu okręgowego w Gdyni i zmianie granic sądu okręgowego w Chojnicach.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania roz-

porządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Znosi się sąd okręgowy w Starogardzie.

Art. 2. Tworzy się w mieście Gdyni sąd okręgowy w Gdyni z właściwością miejscową, obejmującą okręgi sądów grodzkich w Gdyni, Kartuzach, Pucku i Wejherowie.

Art. 3. Do właściwości miejscowej sądu okręgowego w Chojnicach włącza się okręgi sądów grodzkich w Skarszewach, Starogardzie i Tczewie.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że przepisy art. 1 — 3 uzyskują moc obowiązującą w terminie, oznaczonym w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych:
Kühn
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

446.

POROZUMIENIE MADRYCKIE

z dnia 14 kwietnia 1891 r. dotyczące zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrane w Waszyngtonie dn. 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dn. 6 listopada 1925 r.

(Zatwierdzone zgodnie z ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128).

Przekład.

POROZUMIENIE MADRYCKIE

z dnia 14 kwietnia 1891 dotyczące zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrane w Waszyngtonie dn. 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dn. 6 listopada 1925 r.

Niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni przez swe odnośne Rządy, zgodnie ustalili następu-

ARRANGEMENT DE MADRID

du 14 avril 1891 concernant la répression des fausses indications de provenance sur les marchandises revisé à Washington le 2 juin 1911 et à la Haye le 6 novembre 1925.

Les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont, d'un commun accord, ar-

jący tekst, który ma zastąpić porozumienie madryckie z dnia 14 kwietnia 1891 r., przejrane w Waszyngtonie dn. 2 czerwca 1911 r.

Artykuł pierwszy.

Każdy produkt, opatrzony fałszywą oznaką pochodzenia, wskazującą bezpośrednio lub pośrednio jeden z umawiających się krajów lub miejscowość, leżącą w jednym z nich, jako kraj lub miejsce pochodzenia, podlega zajęciu przy wwozie do każdego z tych krajów.

Zajęcie będzie również dokonane w Państwie, w którym fałszywa oznaka została nałożona, albo w Państwie, do którego przywieziono wyrób, opatrzony tą fałszywą oznaką.

Jeżeli ustawodawstwo kraju nie dopuszcza zajęcia towaru przy wwozie, zajęcie to będzie zastąpione zakazem wwozu.

Jeżeli ustawodawstwo kraju nie dopuszcza zajęcia towaru wewnątrz Państwa, zajęcie to będzie zastąpione przez postępowanie i środki, jakie ustawa danego kraju zapewnia w podobnym wypadku krajowcom.

W braku specjalnych sankcji, zapewniających zwalczanie fałszywych oznaczeń pochodzenia, sankcje, przewidziane przez odpowiednie postanowienia ustaw o znakach towarowych lub nazwach firmowych, będą zastosowane.

Artykuł 2.

Zajęcie nastąpi na wniosek Administracji Cel, która uprzedzi natychmiast zainteresowaną osobę fizyczną lub prawną, aby jej pozwolić, jeżeli tego pragnie, na uregulowanie zajęcia, dokonanego zachowawczo; jednakże Urząd Celny albo wszelka inna władza właściwa będą mogły zarządzić zajęcie bądź to na żądanie strony pokrzywdzonej, bądź to z urzędu; postępowanie prowadzone będzie wówczas trybem normalnym.

Władze nie będą obowiązane zarządzać zajęcia w wypadku tranzytu.

Artykuł 3.

Postanowienia niniejsze nie stanowią przeszkody w umieszczaniu nazwiska lub adresu sprzedawcy na wyrobach, pochodzących z kraju innego niż ten, w którym sprzedaż się odbywa; w tym wypadku jednak, obok adresu lub nazwiska sprzedawcy, należy wskazać dokładnie i wyraźnie kraj lub miejsce fabrykacji lub produkcji, lub też dać inną wskazówkę, wystarczającą, aby uniknąć wszelkiej pomyłki co do prawdziwego pochodzenia towarów.

Artykuł 4.

Orzekanie o tem, jakie nazwy, z powodu swego rodzajowego charakteru, nie podlegają postanowieniom niniejszego porozumienia, należy do sądów każdego kraju; jednakże nazwy regionalne miejsca pochodzenia produktów winnych nie są objęte zastrzeżeniem, wymienionem w artykule niniejszym.

rété le texte suivant, qui remplacera l'arrangement de Madrid du 14 avril 1891, révisé à Washington le 2 juin 1911, savoir:

Article premier.

Tout produit portant une fausse indication de provenance dans laquelle un des pays contractants, ou un lieu situé dans l'un d'entre eux, serait directement ou indirectement indiqué comme pays ou comme lieu d'origine, sera saisi à l'importation dans chacun desdits pays.

La saisie sera également effectuée dans le pays où la fausse indication de provenance aura été apposée, ou dans celui où aura été introduit le produit muni de cette fausse indication.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, cette saisie sera remplacée par la prohibition d'importation.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'intérieur, cette saisie sera remplacée par les actions et moyens que la loi de ce pays assure en pareil cas aux nationaux.

À défaut de sanctions spéciales assurant la répression des fausses indications de provenance, les sanctions prévues par les dispositions correspondantes des lois sur les marques ou les noms commerciaux seront applicables.

Article 2.

La saisie aura lieu à la diligence de l'Administration des douanes qui avertira immédiatement l'intéressé, personne physique ou morale, pour lui permettre de régulariser, s'il le désire, la saisie opérée conservatoirement; toutefois le Ministère public ou toute autre autorité compétente, pourra requérir la saisie, soit à la demande de la partie lésée, soit d'office; la procédure suivra alors son cours ordinaire.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Article 3.

Les présentes dispositions ne font pas obstacle à ce que le vendeur indique son nom ou son adresse sur les produits provenant d'un pays différent de celui de la vente, mais dans ce cas l'adresse ou le nom doit être accompagné de l'indication précise, et en caractères apparents, du pays ou du lieu de fabrication ou de production, ou d'une autre indication suffisante pour éviter toute erreur sur l'origine véritable des marchandises.

Article 4.

Les tribunaux de chaque pays auront à décider quelles sont les appellations qui, à raison de leur caractère générique, échappent aux dispositions du présent Arrangement, les appellations régionales de provenance des produits vinicoles n'étant cependant pas comprises dans la réserve spécifiée par cet article.

Artykuł 5.

Państwa, należące do Związku Ochrony Własności Przemysłowej, które nie wzięły udziału w zawarciu niniejszego porozumienia, będą dopuszczone do przystąpienia do niego na własną prośbę w formie, przepisanej przez artykuł 16 konwencji ogólnej.

Postanowienia artykułu 16-bis konwencji ogólnej stosują się do niniejszego porozumienia.

Artykuł 6.

Akt niniejszy będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Hadze najpóźniej dnia 1 maja 1928 r.

Między krajami, które go ratyfikują, wejdzie on w życie w miesiąc po tej dacie i będzie miał tę samą moc i czas trwania co konwencja ogólna. Gdyby jednak został ratyfikowany wcześniej przynajmniej przez sześć krajów, wejdzie on w życie pomiędzy temi krajami w miesiąc po obwieszczeniu przez Rząd Związkowy Szwajcarski o złożeniu szóstego dokumentu ratyfikacyjnego, a dla krajów, które go później ratyfikowały, w miesiąc po obwieszczeniu każdej z tych ratyfikacji.

Akt niniejszy zastąpi w stosunkach między krajami, które go ratyfikowały, porozumienie zawarte w Madrycie 14-go kwietnia 1891 roku i przejrzone w Waszyngtonie 2 czerwca 1911 r. To ostatnie pozostanie w mocy w stosunkach między krajami, które nie ratyfikowały niniejszego aktu.

NA DOWÓD CZEGO odnośni pełnomocnicy podpisali niniejsze porozumienie.

Sporządzono w Hadze, w jednym egzemplarzu, dnia 6 listopada 1925 r.

ZA NIEMCY:

*Vietinghoff
v. Specht
Klauer
Albert Osterrieth*

ZA STANY ZJEDNOCZONE BRAZYLJI:

*J. A. Barboza Carneiro
Carlos Americo Barbosa de Oliveira*

ZA KUBĘ:

R. de la Torre

ZA WOLNE MIASTO GDAŃSK:

St. Koźmiński

ZA HISZPANJĘ:

*Santiago Mendez de Vigo
Fernando Cabello Lapiedra
José Garcia Monge*

ZA FRANCJĘ:

*Ch. de Marcilly
Marcel Plaisant
Ch. Drouets
Georges Maillard*

ZA WIELKĄ BRYTANJĘ I IRLANDJĘ
PÓŁNOCNĄ:

*H. Llewellyn Smith
A. J. Martin
A. Balfour*

Article 5.

Les États de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 16 de la Convention générale.

Les stipulations de l'art. 16 bis de la Convention d'Union s'appliquent au présent Arrangement.

Article 6.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye au plus tard le 1-er mai 1928.

Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date et aura la même force et durée que la Convention générale. Toutefois, si auparavant il était ratifié par six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et pour les pays qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

Le présent Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, l'Arrangement conclu à Madrid le 14 avril 1891 et révisé à Washington le 2 juin 1911. Ce dernier restera en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 novembre 1925.

POUR L'ALLEMAGNE:

*Vietinghoff
v. Specht
Klauer
Albert Osterrieth*

POUR LES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL:

*J. A. Barboza Carneiro
Carlos Americo Barbosa de Oliveira*

POUR CUBA:

R. de la Torre

POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:

St. Koźmiński

POUR L'ESPAGNE:

*Santiago Mendez de Vigo
Fernando Cabello Lapiedra
José Garcia Monge*

POUR LA FRANCE:

*Ch. de Marcilly
Marcel Plaisant
Ch. Drouets
Georges Maillard*

POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE
DU NORD:

*H. Llewellyn Smith
A. J. Martin
A. Balfour*

ZA MAROKKO:
Ch. de Marcilly

ZA PORTUGALJĘ:
Bandeira

ZA SZWAJCARJĘ:
A. de Pury
W. Kraft

ZA SYRJĘ I WIELKI LIBAN:
Ch. de Marcilly

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:
Baráček
Prof. Dr. Karel Hermann-Otavský
Ing. Bohuslav Pavlousek

ZA TUNIS:
Ch. de Marcilly

POUR LE MAROC:
Ch. de Marcilly

POUR LE PORTUGAL:
Bandeira

POUR LA SUISSE:
A. de Pury
W. Kraft

POUR LA SYRIE ET LE GRAND LIBAN:
Ch. de Marcilly

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:
Baráček
Prof. Dr. Karel Hermann-Otavský
Ing. Bohuslav Pavlousek

POUR LA TUNISIE:
Ch. de Marcilly

Przystąpienie do powyższego porozumienia zatwierdzam.

W Warszawie, dnia 22 marca 1932 r.

(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

L. S.

447.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 marca 1932 r.

w sprawie zgłoszenia przez Polskę przystąpienia do porozumienia madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r., dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z odnośnym komunikatem Rządu Szwajcarskiego, że, w myśl postanowień art. 5 porozumienia madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r., dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., oraz w myśl postanowień art. 16 Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przejrzanej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 2, poz. 8):

1. zostało zgłoszone Rządowi Szwajcarskiemu dnia 23 października 1928 r. w imieniu Rządu Polskiego przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do wyżej wymienionego porozumienia madryckiego,

2. Rząd Szwajcarski przystąpienie Polski do tegoż porozumienia madryckiego podał w dniu 10 listopada 1928 r. do wiadomości Państw, należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*